Salzburg (?), 2. Drittel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8257
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Aue (vemens de aere Valeq; cedes
hoc vim salue comprehendit sallueq;
valeq; ¶ Auernus auerni mas
culinus Locus vbi est descensus adinfe
ros Et ponit pro ipo infer
no Et dicit ab a quod est sine Et
vernos quod est delectatio quia i
nferno nulla est delectatio si sem
piternus horror in habitat Vnde
auernus quasi sine vere Vel
dicit sic si auolans ab a et volo q
aues ibi supuolare non pnt ppter
vetorem fuissimus qui aues sup
volantes olim necabat vel dici
ab aue p contrad Auersor au
sarius i detestor p in Papia ¶ Au
to autus auti auersus i remoue vim
in pp Aute oculos meos ne inde
ant vam tem Oten autem i p
terqd vtere Et componit ab a et
vto utis Oten inuenit autor
auteris ausus sum vim depones
i spne vilipende causare Et gpo
plé ex a et vto utis Boetius in
primo de consolacion solacion heu heu
qui surdis miseros auitis aure
inuenit adiuto p d de quo supra
dixi in suo loco ¶ Auerunco tas
cui tace i auenas euelle Vel cam
runcare dicit euelle ex quo et aue
na compositum est auerruncare ¶
Auferro auferis abstuli ablatum i
erripe tollo Et componit ex ab et
ferro Et conuertit f in p Papias b
in d in pnti causa euphonie qui
dicit causa ne si afferro dicas ab ad
et ferro componi videat q mutat
d in f ¶ Auferro tas tui tue
i ferrum auferre Et componit ex
ab et ferro ferras Et mutat b in
v ¶ Augeo auges auxi auctum
auge i amplificare augmentum da
re Augeo componit ad ad et fit
ad augeo ad auges Et ex ex Et fit
ex augeo ges Augeo simplex et co
positum est actum ¶ Augesco ab au
geo dicit augesco augescis vim incho
atiuum i incipe augeri Ego quod fit
ab ppte alios voc inchoatiuos
ponit integrasco i incipio integri
Vnde stricus prius q; augescat sine
manes vide in integris ¶ Aug
mentum ab augeo auges dicit hoc aug
mentum ti Amplificamen alias ampli
camentum vim augmento tas vim actu
quod qm inuenit indeponeti quie
in eodem sensu sic augmentor taris
Et abutroq; valia ¶ Augmas
tis i augmentatio febris semp
augmentans usq; ad finem ¶ Au
gur auis qpo ad garrio Et dicit
hic et hec augur gris gris qui
ul que in garritu auium diuinat
Vnde auguror augurariis i pdi
nare vim valia Et hoc augurium
in i talis diuinacio sin vgurium O
uidius epla Ptimq illa meos augu
ror esse deos Oten augeo dicit
Vnde dicit pstianus in qrto libro ab
augeo augur abiectus o Et a sa
turo satur Et in duroza Dangris
esse deos frat nos augurat enges
dicit qd augeo tas i mentro gerere
Et auguror auguraris deponent
gris Et hoc magis videt esse in
fregrit usu Inuenit ec auguri
or augurtar qtuor sillabax vim
Eten xlim Daphnis quem furati
estis ipse est in quo habit deus meq
et in quo auguriari solet Et infra
in eodem Nu ignoratis quod no
sit plus mei in auguriandi sacra
Ego ad edo quod tird ueo scriptor
ibi corrupta est Et dz ibi esse augu
rari qtuor sillabax et auguriandi
Papias aut dicit auguror que
antiquitus pro quo nos dicimus augeo
augurius augurium augurutu neu
trum Vnde augur ablatiu o gis gris